

og man har da ogsaa tidligere fjernet Afgiften til Statskassen af Energiformer, som i Virkeligheden er monopoliserede. Jeg tænker her paa Indførelse af Raaolie, og det forekommer mig derfor, at ogsaa denne Betragtning gør Ønsket om at fastsætte en saadan Afgift mindre paakrævet. Det er endvidere en given Sag, at denne Afgift kommer til helt og fuldt at hvile paa Forbrugerne af elektrisk Energi. Jeg ser ikke, at der i og for sig er nogen Grund til at afkræve de Mennesker, som tilfældigt bor saaledes her i Landet, at de er i Stand til at faa Energi fra denne Kilde, særlig Skat i den Anledning. Men Forholdet ligger nu en Gang saaledes, at i Skrivelsen om Koncessionen er denne Afgift krævet, og Andragerne er gaaet ind paa at betale den, og den maa formentlig ogsaa have spillet en Rolle ved Afslutningen af den selvfølgelig i øvrigt hemmelige Overenskomst, som er bragt til Veje mellem de danske Købere og de svenske Sælgere af elektrisk Energi. Da man jo endvidere slet ikke kan vide, hvilke Konsekvenser med Hensyn til Elektricitetsprisen det vilde have ikke at gaa med til denne Afgift, mener jeg, at det foreløbig vil være forsvarligt at gaa med til den, idet man maa have Lov til at gaa ud fra, at denne Afgift af 7½ Øre, som paahviler Koncessionshaverne, ogsaa i fremtidige Kontrakter ligesom i de nu afsluttede vil blive lagt som en særlig Betaling udenfor Betalingen for selve Elektriciteten, saaledes at en eventuel fremtidig Nedsættelse af Afgiften vil medføre, at Elektriciteten bliver billigere for Forbrugerne. Hvis det sker, bliver Konsekvensen den, at man ved at fastholde Afgiften vil skabe Mulighed for billigere Levering af Elektricitet i de Egne, som kan faa den fra Sverige, end Tilfældet ellers vilde være. Vi mener derfor, at der i og for sig, selv om der ikke kan gives en rationel Begrundelse af denne Afgift, ikke er nogen Grund til at gaa imod den.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Jeg vil dog gerne til sidst rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke finder, at Lovforslagets Titel er af en noget ejendommelig Art. Ingen i denne Sal er jo i Tvivl om, at det er Energi, man skal have fra Sverige, men det synes af Lovforslagets Titel at fremgaa, at Ministeren mener, at det er Kablerne, idet Titelen lyder: „Forslag til Lov

om Afgift for Indførelse af elektrisk Energi gennem nogle Stærkstrømskabler fra Sverige“. Det forekommer mig, at dette „fra Sverige“ skulde have været anbragt paa et andet Sted i Lovforslagets Titel, og det vil jeg tillade mig at henstille til Ministerens Overvejelse. I øvrigt skal jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske, elektriske Stærkstrømsledninger, kan jeg anbefale til uforandret Vedtagelse, idet jeg gaar ud fra, at de Foranstaltninger, som i saa Henseende kan træffes i Henhold til den bestaaende Lov om Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger, ogsaa her vil være tilstrækkelige.

Godskesen: Som den foregaaende Taler nævnedes, er de foreliggende Lovforslag fremkaldte derved, at der allerede af Ministeriet for offentlige Arbejder er givet en Koncession. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Ministeriet har været fuldkommen juridisk beføjet til at give denne Koncession, men da Koncessionen fremkalder forskellige nye og principielle Spørgsmaal, som har maattet foranledige og har foranlediget en Henvendelse til Lovgivningsmagten, forekommer det mig, at det, hvis Hensynet til Forhandlingerne med Koncessionssøgerne ikke har været til Hinder derfor, kunde have været ganske heldigt, om en Henvendelse til Lovgivningsmagten havde fundet Sted, forinden Koncessionen blev givet. Imidlertid foreligger Koncessionen, og paa den Basis maa man handle. Jeg vil da paa mit Partis Vegne sige, at vi har intet at indvende imod det første af de to foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, idet vi navnlig mener, at de Forandringer, det er undergaaet i Folketinget, maa anses for at være Forbedringer. Vi har intet at indvende imod, at der sikres Statskassen en Afgift, naar en saadan Afgift har kunnet opnaas, men paa den anden Side maa vi anse det for rigtigt, at Afgiften opstilles ikke som en Toldafgift, men som en selvstændig Afgift. Vi maa dernæst anse det for ganske naturligt og rimeligt af Hensyn til Koncessionshaverne, at Staten binder sig til ikke at forhøje Afgiften, men vi anser det for heldigt, at Staten, om den vil, kan nedsætte Afgiften, noget, der, som det blev fremhævet af den foregaaende Taler, ikke kan forudsættes at ville ske,